

Kuva 1. Tehtaankoski.

Kaasmarkun jokivarsi sl-357

Vanhan kulttuurimaiseman keskellä virtaava Ulvilan, Kaasmarkunjoen eroosiotörmäinen lähes yhtäjaksoinen koskijakso. Paikoin joki on kaivanut uomansa toista kymmentä metriä syvään raviiniin. Joenosalla on ollut kaksi vanhaa vesimyllyä, joista toinen on purettu ja toista on kunnostettu. Aluetta kiertää luontopolku. Lisäksi sillä on kulttuurimatkailu- ja virkistyskäyttöä.

Luonnoltaan jokivarsi on monimuotoinen ja sisältää useita kosteita, runsas- ja keskiravinteisia suuruoho- ja saniaislehtoja mm. käenkaali-mesiangervotyyppiä (OFIT) ja hiirenporras-isoalvejuurityyppiä (AthExpt). Paikoin eroosiorinteiltä tapaa myös tuoretta lehtoa. Lehtotyyppit ovat joko vaarantuneita (VU) tai erittäin uhanalaisia (EN). Lisäksi alueen länsiosasta löytyy pienialainen tervaleppäkorpi (Lsl 29 §) sekä tulvivia luhtia ja niittyjä.

Kasvilajisto koostuu laajasta kirjosta vaateliasta lehtojen lajistoa; lehtopalsami, tesmayrtti, isoalvejuuri, kotkansiipi, lehtonurmikka, kevätlinnunsilmä, vuohenputki, isokäenrieska, lehtotähtimö, lehtotesma ja lehtovirmajuuri. Lehtojen ylispuusto on järeää harmaa- ja tervaleppää. Tuomi on runsas ja paikoin löytyy järeitä haapoja, kuusia ja hieskoivuja. Kulttuurilajistosta näkyvin on keltamo. Suurruohoniityillä ja luhdilla runsaita lajeja ovat mesiangervo, ruokohelpi, nokkonen, korpikastikka, leveäosmankäämi ja viiltosara. Kosteammilta paikolta ja vedestä löytyy muun muassa korpikaisla, keltakurjenmiekka, ulpukka ja suovehka.

Linnusto on rehevien lehtojen ja virtavesien tyyppilajistoa, kuten kultarinta, satakieli, lehto- ja mustapääkerttu. Koskipaikoilla tapaa rantasipin ja talvella koskikaran. Lahoo lehtipuuta on runsaasti, joten lehdot ovat soveliaita elinympäristöjä useille tikkalajeille

Koskijakso on useiden uhanalaisten kalojen lisääntymisaluetta. Kaasmarkunjoen koskissa lisääntyvät lohi ja taimen. Itämeren lohi, *Salmo salar* on vaarantunut (VU) ja meritaimen, *Salmo trutta m. trutta* erittäin uhanalainen (EN). Tehtaankosken vaelluskalakoskia onkin kunnostettu rakentamalla pohjapatoja ja kutusorakoita osana joen kalataloudellista kunnostusta. Koskien perkaus ja myllypatojen rakentaminen on aikanaan muuttanut vesiolosuhteita paljon. Olosuhteet ovat vakiintuneet nykyiselleen pohjapatojen rakentamisen jälkeen.

Muutostilaksi arvioidun kalataloudellisen kunnostuksen vaikutukset ovat alueen luonnontilan kannalta myönteisiä ja nostavat kohteen arvoa.

Jokivarren luonnontila on säilynyt pääosin ennallaan ja koskien osalta se on jopa kohentunut. Alueen merkittävyyttä nostaa lisäksi sen sijainti osana laajempaa vaelluskalojen lisääntymisvesistöä.

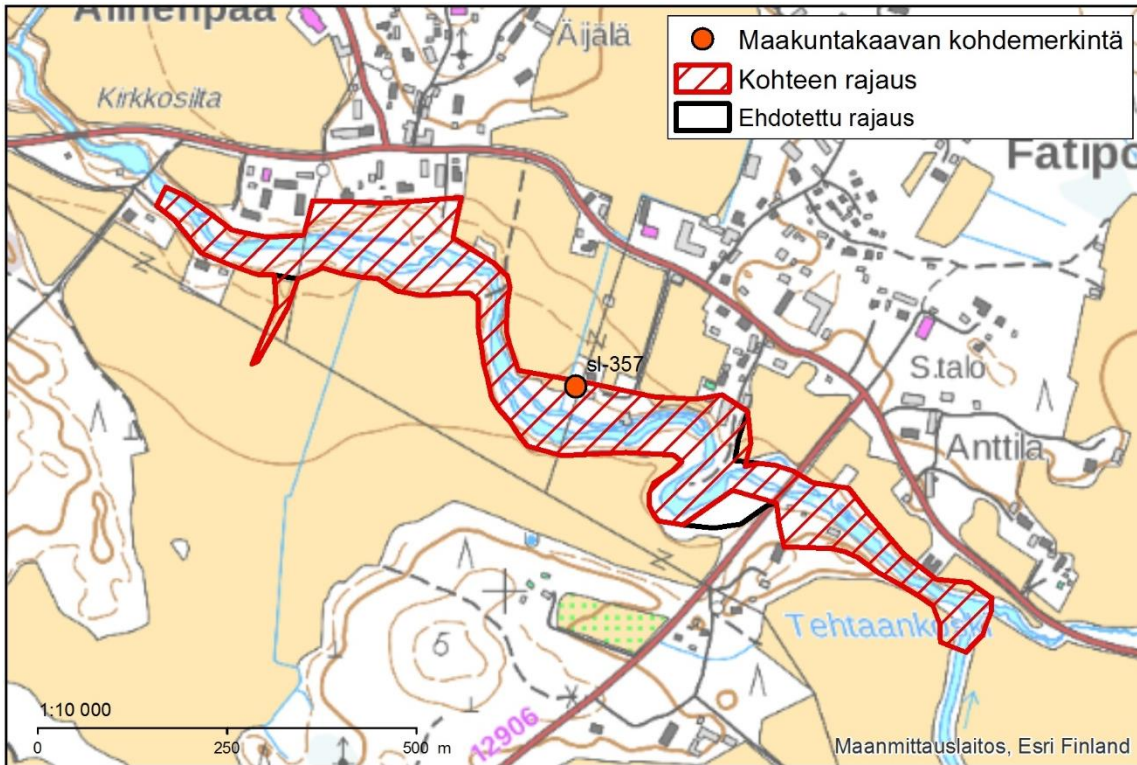
Rajausta on tarkennettu maastotyön perusteella. Poistettavaksi esitetään aiemman rajauksen sisään jääneitä pellonosia. Lisättäväksi esitetään aiemmasta rajauksesta puuttunutta lehtoa (kartta 1).

Taulukko 1. Kaasmarkun jokivarren luokittelu.

Kunta, kylä	Pääluokka	4	Rajaus
Uvila, Kaasmarkku	alaluokat	1.2	muutettu
			2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy
sl-357	muutostila	2	vesistöjärjestely
			9
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		kalataloudellinen kunnostus
SL-357	ennallistaen	2	
			10
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		Suojeluperuste
754	vakaa, koheneva	=,+	kasvitieteellinen
			2
			kulttuurihistoriallinen
			3
Pinta-ala	Suojelustatus		uhanalainen lajisto
MK: 9 ha, uusi: 10 ha	maakuntakaava	12	
			6
			matkailu/virkistys
			8
Lisätiedot: Ennallistettu ja tehty kalataloudellisia kunnostuksia. Joessa lisääntyvät mm. lohi (VU) ja taimen (EN).			Lähteet (lähteen numero)
			1, 3, 25, 33

Kuva 2. Kosteaa ja runsasravinteista saniaislehtoa Kaasmarkun Tehtaankosken rannalla.

Kartta 1. Kaasmarkun jokivarsi -kohteen (sl-357) karttarajaus.

Kuvat 3 ja 4. Lehtojen reunustama koskijakso ja keltamo, *Chelidonium majus*.

Kuva 1. Niityn ja lehdon välinen rehevä lampi.

Saaren koivikko SL-189

Ulvilan Saaren koivikon kaavakohde koostuu pääosin kulttuurivaikutteisista lehdoista. Kaakkoisreunalla on rehevää, entiselle pellolle kehittyntä ruohoniittyä tai rehunurmea. Niityn pohjoispuolella, lehdon ja pellon välissä, on pieni lampi.

Kulttuurivaikutteinen lehto on hyvin monimuotoinen ja kohteelta löytyy useita erilaisia lehtokuvioita kosteasta ja runsasravinteisesta lehdosta tuoreeseen keskiravinteiseen. Löytyypä alueen itäreunalta pienialainen vanhaan joenuomaan muodostunut lehtokorpikuviokin. Alue on Saarenluodon kärjessä ja sitä kiertävät molemmiin puolin Kokemäenjoen uomat, joista itäisin Kirkkojuopa on varsin vähävetinen ja rehevien lehtojen kehystämä. Lehtokorvet ja tuoreet runsasravinteiset lehdot ovat erittäin uhanalaisia (EN). Luontotyypiltään kosteat runsasravinteiset sekä tuoreet keskiravinteiset lehdot ovat vaarantuneita (VU).

Kasvilajistosta tavataan monipuolista lehtojen lajistoa. Kenttäkerroksessa kasvaa muun muassa puna-ailakki, lehtotähtimö, kielo, sudenmarja, kultapiisku, kyläkellukka, lehtonokkonen, lehtopähkämö, syyläjuuri, lehtotesma, suokelto, punakoiso ja lehtopalsami. Lehtopensaitakin on runsaasti, kuten taikinamarja, mustaherukka, lehtokuusama ja korpipaatsama. Paikoin pensaskerroksessa on runsaasti vaahteran ja tammen taimia. Puustossa on kerroksellisuutta ja se koostuu monipuolisesti järeistä haavoista, kuusista ja rauduskoivuista. Pihlajia ja raitojakin löytyy tuoreilta lehtokuvioilta. Lahopuuta on runsaasti ja ylispuuston alla kasvaa vielä tiheässä tuomia, hieskoivuja ja pihlajia. Kosteammilla lehtokuvioilla ylispuusto on lähes yksinomaan järeää harmaaleppää.

Saaren eteläkärjen viiltosara- ja korpikastikkavaltaiselle luhtarannalle on syntynyt jättipalsamikasvusto. Lehdosta lajia ei vielä löytynyt, joten haitallisen vieraslajin poistamiseksi olisi vielä jotain tehtävissä.

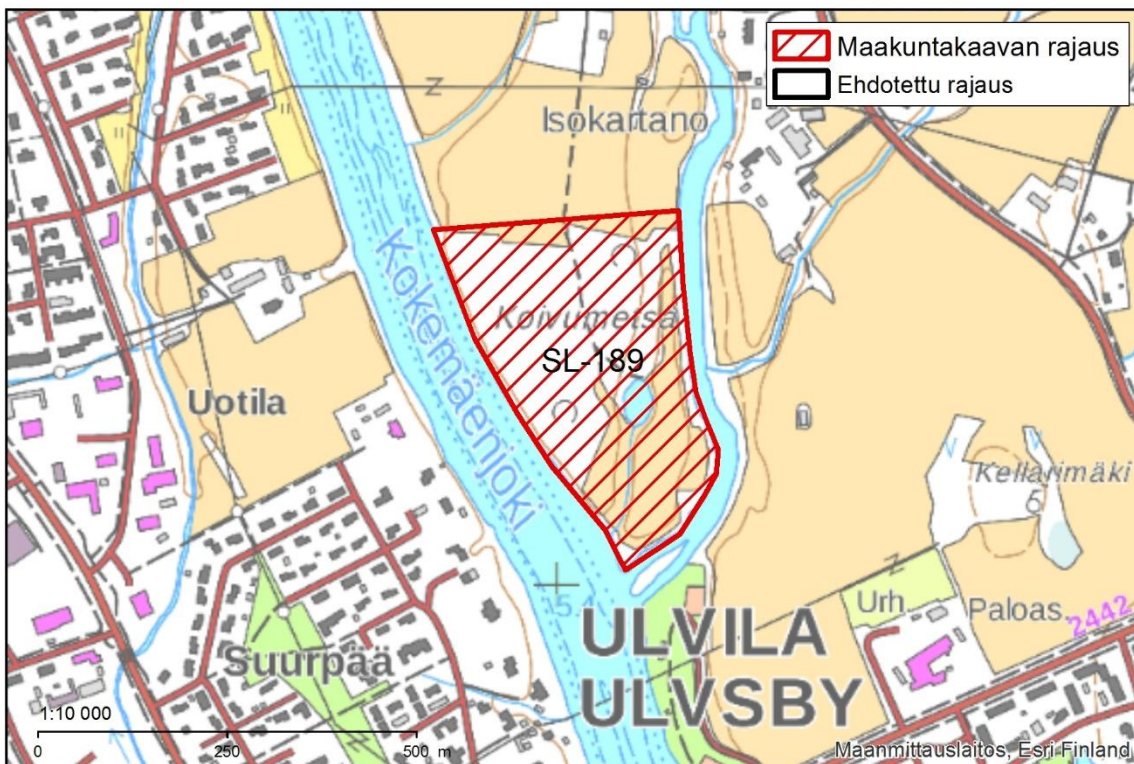
Niityn ja lehtoalueen välissä oleva lampi on varsin vähälajinen vanhan joenuoman notkelmaan jäänyt syvennys. Lähiympäristön kasveja on mm. punakoiso, ranta-alpi, rantamatara, rönsyleinikki, korpikastikka, kurjenjalka ja myrkkyykeiso. Vedessä vielä iso- ja pikkulimaska.

Linnusto koostuu lähinnä lehtojen lajistosta; viitakerttunen, satakieli, punakylkirastas, räkättirastas, mustarastas, sirittäjä, mustapääkerttu, lehtokerttu ja tikli. Saaren koivikossa on myös vaarantuneen (VU) liito-oravan, *Pteromys volans*, lisääntymis- ja levähdysalue ja alueella on vankka majavakanta.

Rajaus ehdotetaan pidettäväksi ennallaan (kartta 1).

Taulukko 1. Saaren koivikon luokittelu

Kunta, kylä	Pääloukka	1	Rajaus	
Ulvila, Saari	alaluokat	1.1, 1.2	ennallaan	1
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
SL-189	luonnontilaisen kaltainen	1	ei muutosta	0
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
SL-189	ei tarvetta	0	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		uhanalainen lajisto	8
759	koheneva	+	luonnontilaisuus	10
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 11 ha	maakuntakaava	12	1, 24	
Lisätiedot: Luonnontilaisen kaltainen lehtokoivikko. Runsaasti lahoppua. Uhanalaisia luontotyyppisiä (VU ja EN) Uhanalainen laji: vaarantunut (VU) liito-orava, <i>Pteromys volans</i> . Lehtojen lintuja.				

Kartta 1. Saaren koivikko -kohteen (SL-189) rajaus.

Kuva 2. Lehdossa on paikoin runsaasti lahoppuuta.

Kuvat 3 ja 4. Lampi on muodostunut vanhaan joenuomaan. Lehtotähtimö, *Stellaria nemorum*, viihtyy rehevällä lehtokuviolla.

Kuva 1. Rantavyöhyke on pääosin luonnontilainen.

Kuva 2. Ruoho- ja saraluhtaa jokivarressa.

Joutsijoen alue SL-268

Hieman yli puolet Ulvilan, Kullaan Joutsijoen alue -nimisestä SL-kohteesta on perustettu yksityiseksi suojelualueeksi. Kaavarajauksen Joutsijoen länsipuolinen alue on edelleen toteuttamatta (kartta 1).

Jokivarressa on useita ruoho- ja saraluhtakuvioita. Joen lähiympäristö on paikoin erämainen ja lahoppua löytyy paikoitellen mukavasti, osin majavan ansioista.

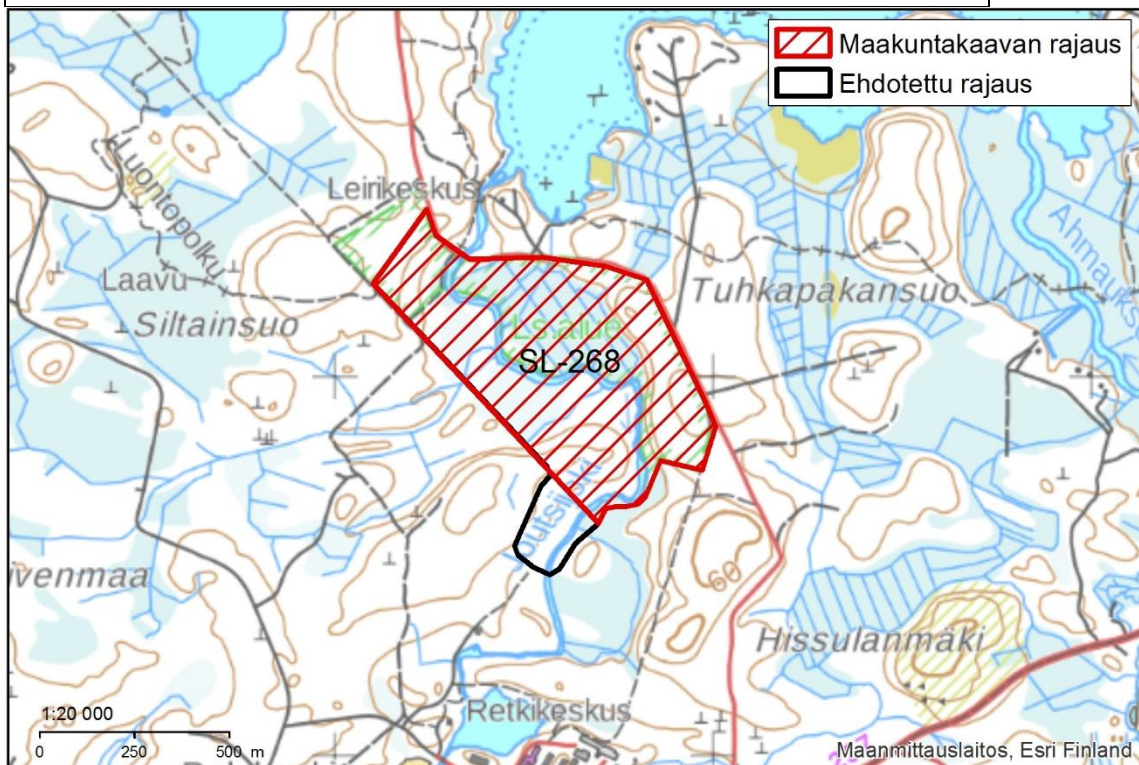
Kasvilajisto on tyypillistä kangasmetsien ja rantaluhtien lajistoa. Jokivarresta ja lehtokorvesta löytyy hieman vaateliaampia kasveja, kuten hernesara, kevätlinnunherne, mesimarja, soreahiirenporras, rantayrtti, rönsyleinikki, lehtotesma ja kiiltolehväsammal. Alueelta on myös havaintoja Satakunnassa harvinaisesta korpialvejuuresta. Lehtokorvet ovat erittäin uhanalaisia (EN) ja kangaskorvet äärimmäisen uhanalaisia (CR).

Linnustotiedot ovat vajavaisia, mutta kesällä 2019 alueella havaittiin sirittäjä, metso, isokoskelo ja peukaloinen.

Toteutumattomalle alueelle on kohdistunut vielä lähiaikoinakin metsänkäsittelyjä. Jokivarsi on kapealti luonnontilainen. Pohjoisen suojelukuvion viereen on tehty avohakkuu alle 20 vuotta sitten. Paikalla on nyt turvekankainen taimikko. Etelämpää löytyy kohtalaisen hyvin säilynyt ojanvarren mustikkakangaskorpi. Jokivarren länsipuolella metsät ovat eri-ikäisiä tuoreita kankaita. Palautumiskykyisin alue on rajauksen eteläisimmässä osassa. Aivan etelänurkassa on rehevä ja runsaspuustoinen ruoholehtokorpikuvio, joka ulottuu jokivarresta alueen ulkopuolelle. Korpikuvion osalta rajausta esitetään laajennettavaksi (kartta 1).

Taulukko 1. Joutsijoen alueen luokittelu

Kunta, kylä	Pääloukka	4	Rajaus	
Ulvila, Kullaa	alaluokat	1.1, 2.5	muutettu	2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
SL-268	muutostila	1	hakkuu	2
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
SL-268	itsestään	1	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		matkailu/virkistys	9
312	koheneva	+	luonnontilaisuus	10
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 37 ha, uusi: 40 ha	maakuntakaava	12	1	
Lisätiedot: Osin suojeltu. Suojelualueen ulkopuoliselle osalle on kohdistunut hakkuita eri vaiheissa. Erittäin uhanalainen (EN) lehtokorpi ja äärimmäisen uhanalainen (CR) kangaskorpi.				

Kartta 1. Joutsijoen kohteen (SL-268) rajaus

Kuvat 2, 3 ja 4. Joutsijoki on varsin erämainen. Luhdalla kasvaa mm. raatetta, *Menyanthes trifoliata*. Lahopuutakin löytyy paikoin.

Kuva 1. Jyrkänteen alla lehtoa ja kalliokielekkeellä haisukurjenpölvikasvusto, *Geranium robertianum*.

Töyräänkallio SL-389

Uvilan Kuorilan Töyräänkallion kohde koostuu peltoaukean keskellä sijaitsevasta yli 30 metrin korkeuteen kohoavasta jyrkkäreunaisesta kalliosta. Kalliota ympäröi lähes kaikilta sivuilta tuoreiden ja kuivien lehtojen kallionaluslehdot. Kallioiden rinteiltä löytyy metsätyyppejä lehtomaisista kankaista kallionlakien karukkokankaisiin ja kitumaan kalliometsiin avokallioineen.

Saareketta kiertää kallon sisään louhittuihin varastoihin liittyvä hiekkatie. Hiekkatien teko ja ylläpito hieman heikentää lehtojen luonnontilaa. Kaavarajauksen sisällä alueen eteläpäässä on tehty avohakkuu sähkölinjan alla.

Lehdoissa tavattavia kasvilajeja ovat muun muassa metsäkurjenpolvi, kevätlinnunherne, kultapiisku, aito-virna, taikinamarja, karhunputki, maahumala, sudenmarja, vuohenputki, kielo, metsäimarre, valkovuokko, syyläjuuri, käenkaali, lillukka, puna-ailakki, nuokkuhelmikkä ja sormisara. Jyrkänteen ja kallioiden lajeja ovat kalliokieli, kallioimarre, keto-orvokki, pölkkyruoho, isomaksaruoho, keltamo, kivikkoalvejuuri, haisukurjenpolvi ja hanhenpaju. Lisäksi havaintoja on kalkkikiertosammalesta, *Tortella tortuosa* ja kalliotöppösammalesta, *Cnestrum schisti*.

Kalliorinteiden puusto on mäntyvaltaista laella, mutta notkoissa ja loivilla rinteillä sekapuusto kostuu järeistä haavoista ja rauduskoivuista. Kuusi on paikoin valtalaji. Raitoja on yksittäispuina ja pensaskeroksessa viihtyvät tuomi, taikinamarja ja pihlajan taimet.

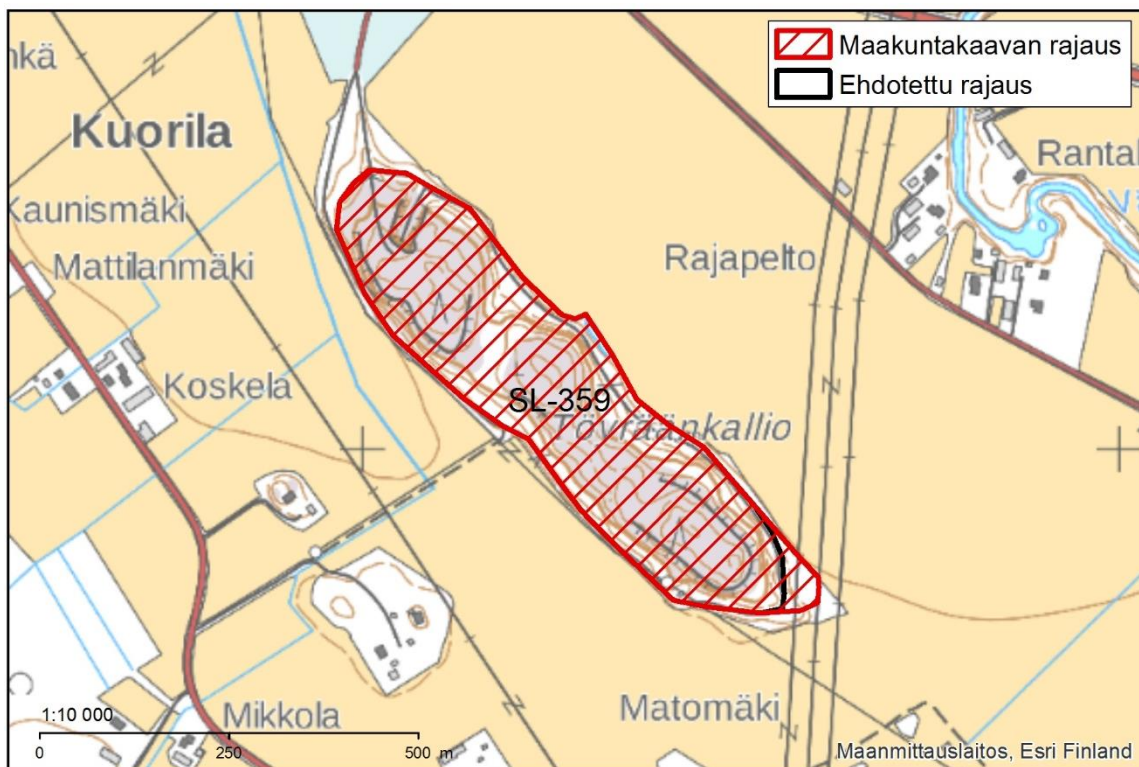
Tuoreet keskiravinteiset ja kuivat runsasravinteiset lehdot ovat vaarantuneita (VU) luontotyyppejä.

Rajaus esitetään pidettäväksi pääosin ennallaan, mutta kaakkosreunan avohakattu sähkölinjan alue on perusteltua rajata ulkopuolelle.

Taulukko 1. Töyräänkallion kohteen luokittelu.

Kunta, kylä	Pääloukka	7	Rajaus
Ulvila, Kuorila	alaluokat	1.2	muutettu
			2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila	Muutoksen syy	
SL-389	muutostila	2	hakkuu
			2
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus	Suojeluperuste	
SL-389	itsestään	1	geologinen/geomorfologinen
			1
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta	kasvitieteellinen	
762	vakaa	=	luonnontilaisuus
			10
Pinta-ala	Suojelustatus	Lähteet (lähteen numero)	
MK: 13 ha, uusi: 12 ha	maakuntakaava	12	1, 8, 15

Lisätiedot: peltojen ympäröimä korkea kallioalue. Alueella on louhittuja varastoja. Luontotyyppinä kallioiden karukoista tuoreisiin ja kuiviin lehtoihin, joista osa on vaarantuneita (VU)

Kartta 1. Töyräänkallion, kohteen (SL-389) rajaus.

Kuvat 2 ja 3. Lehtojen kevätlinnunherneen, *Lathyrus vernus* ja kallioiden keto-orvokin, *Viola tricolor* kukintaa Töyräänkalliolla.

Kuva 4. Töyräänkalliolta avautuu näkymä yli satakuntalaisen viljely- ja metsämaiseman.

Kuva 5. Metsäkurjenpolvi, *Geranium sylvaticum*, on kallion alustan lehdossa paikoin runsas.

Kuva 1. Tervaleppävaltaista korpea Mustaojan varressa.

Mustaoja s-2078

Mustaoja virtaa etelän suuntaan Porin Noormarkun Mustajärviltä Ulvilan Palusjärveen. Puro on paljolti luonnontilaisen kaltainen, vaikka uomaa on joskus paikoin syvennetty. Tuoreempia kaivuita on tehty lyhyellä matkalla joen ylittävän sillan tuntumassa. Uomaa ei ole kuitenkaan pahemmin oikaistu ja joki kulkee luonnollisessa uomassaan matkallaan kohti Palusjärven luonnonsuojelualueen Villinniittujen luhtasoita. S-alueen pohjoisosa Porin puolella kulkee peltolaikkujen tuntumassa, mutta siirtyy metsämaille heti Ulvilan rajan ylitettyään.

Kasvilajisto koostuu kangasmetsien, korprien, luhtien ja lehtojen lajeista, kuten hentosara, lehtovirmajuuri, suo-orvokki, terttualpi, metsäalvejuuri, soreahiirenporras, korpi-imarre, purovita, uistinviita, ulpukka, ranta-palpakko, metsäkorte, järvikorte, ranta-alpi, vehka, raate, korpikaisla, keltakurjenmiekka, isonokkonen, lehtonokkonen, niittynurmikka, mesiangervo, viitakastikka, korpikastikka, luhtasara, pullosara, vesisara, jouhisara, kielo, puna-ailakki ja kultapiisku. Lisäksi kiiltolelväsammal ja lehtoruusukesammal viihtyvät kosteilla puronvarsilla. Puuston valtapuu on kuusi, mutta muutamien paikoin myös tervaleppä. Hapvoja on harvakseltaan, joen keskivaiheilla myös yksi jättihaapa. Hieskoivuja on paikoin runsaasti ja aivan Villinniittujen kupeessa eteläosan isovarpu- ja kangasrämeillä mänty on valtapuu.

Linnustotiedot ovat niukkoja, mutta kesäkuun lopussa havaittiin teeri, metso, pesivä varpushaukka, tiltalitti ja mustapääkerttu.

Kohteen pohjoisosassa on useita suuruohoisia ja tulvivia niittyjä. Valtalaji on usein korpikastikka, seassa mesiangervoa ja muita suurruohoja. Pohjoisosan metsät ovat lähinnä eriasteisesti hoidettuja mustikkatyyppin kangasmetsiä. Hakkuut ovat paikoin ulottuneet aivan puronvarteen. Etelämpään siirryttäessä, puron ylittävän sillan pohjoispuolella puusto on paremmin säilynyt ja rannat rehevämpiä. Purojaksolla on luhtanevakerpea ja

luonnonsuojelulain mukainen tervaleppäkorpi. Lehtokorpea on pienialaisesti molemmin puolin jokea vaihetuen ulompana uomasta kosteaksi keskivanteiseksi lehdoksi.

Mustaojan kolmen kilometrin matkalle mahtuu laaja kirjo pienialaisia luontotyyppisiä, joista osa uhanalaisia, muun muassa metsäkorte- ja mustikkakangaskorpi; ruoho- ja saraluhtia, luhta- ja saranevoja, tupasvilla- ja isovarpurämeitä. Lisäksi tupasvillakorpea, sekä lyhytkorsinevaa Villinniittujen tuntumassa. Puronvarsi on eteläosastaan lähes ojittamaton muutamaa umpeutuvaa vanhaa ojaa lukuun ottamatta. Alueen arvoa nostaa kytkeytyneisyys eteläpuoliseen Palusjärven suojelualueeseen ja maakuntakaavan SL-kohteeseen. Erityisen arvokasta on liittyminen Villinniittujen luonnontilaisiin ja ojittamattomiin nevoihin, korpiin ja rämeisiin.

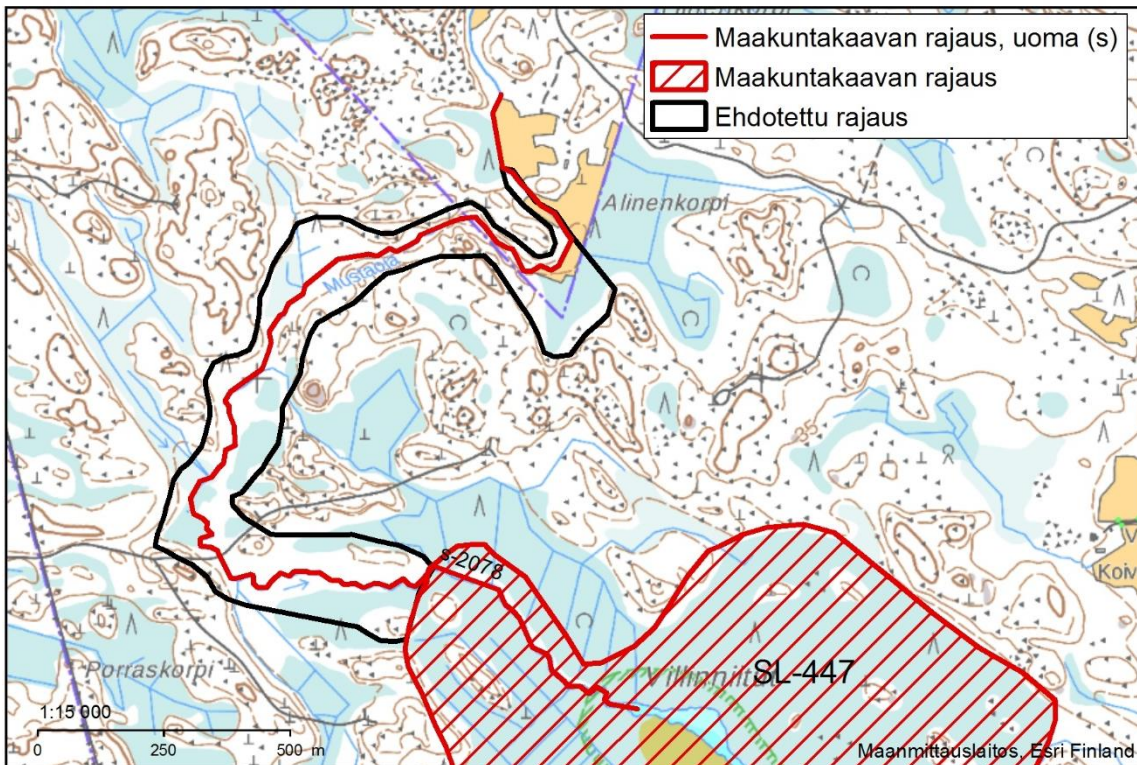
Kangaskorvet ovat luokiteltu äärimmäisen uhanalaisiksi (CR). Lisäksi Mustaojan varressa on viisi vaarantunutta (VU) neva- tai rämetyyppiä. Kohteen edustavuuden perusteella oikea kaavamerkintä on SL.

Rajauksen muuttamista aluemaiseksi tulisi harkita uhanalaisten luontotyyppien ja puronvarren säästämiseksi. Ehdotus uudesta rajaustyypistä on tehty liitekarttaan (kartta 1).

Taulukko 1. Mustaojan uomakohteen luokittelu.

Kunta, kylä	Pääluokka	6	Rajaus	
Ulvila, Pori, Tyvijoenkulma	alaluokat	1.2, 2.4	ennallaan	1
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila	Muutoksen syy		
s-2078	muutostila	2	hakkuu, vesistöjärjestely	2,9
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus	Suojeluperuste		
uusi	itsestään	1	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta	luonnontilaisuus		
325	vakaa	=	hydrologinen	11
Pituus	Suojelustatus	Lähteet (lähteen numero)		
MK: 3 km, uusi: 23 ha	maakuntakaava	12	1	

Lisätiedot: monimuotoinen ja alkuperäisen uomansa osin säilyttänyt luonnontilaisen kaltainen puro. Useita uhanalaisia luontotyyppiä: yksi äärimmäisen uhanalainen (CR) ja viisi vaarantunutta (VU).

Kartta 1. Mustaojan (s-2078) rajaus. Kohde on rajaustyypiltään uoma. Kartalla on myös ehdotettu aluemainen rajaus.

Kuva 2. Mustaajan pohjoisosan suuruhoista tulvaniittyä. Etualalla soreahiirenporras ja taustalla korpikastikka.

Kuva 3. Sillan pohjoispuolella joki on leventynyt rakentamisen seurauksena muutostilassa olevaksi reheväksi tulvametsäksi.

Kuva 3. Villinniittujen luonnontilaiset ja avarat lyhytkorsinevat levittäytyvät eteläpäässä puron molemmin puolin.

Kuvat 4-7. Villinniitut ja metsäkortekorpi puron varressa. Alinna lehtoa ja lehtokorpea.

Kuva 1. Rottalammin karua kalliomännikköä.

Isokallio-Rottalaminkorpi SL-2112

Isokallio-Rottalaminkorven kohde sijaitsee Ulvilan Kullaan Joutsijärven pohjoispuolella. Rottalaminkorven alueella ojittamattomia piensoita esiintyy poikkeuksellisen runsaasti. Maasto on huomattavan kallioista ja louhikkoista. Karujen ja kivisten kumpareiden välisiin notkelmiin on muodostunut piensoiden verkosto, joista suuri osa on ojittamattomia. Soilla puusto on luonnontilaisen kaltaista ja paikoin on huomattava määrä keloja sekä vanhoja palokoroja. Soiden reunametsiä on avohakattu siemenpuuasentoon aivan kaavarajaukseen saakka. Hieman vanhempia hakkuita ja taimikoita löytyy myös kaavarajauksen sisältä. Soiden reunoille on jätetty hyvin kapeita puustoisia suojavyöhykkeitä. Alueen halki kulkee retkeilyreitti ja sen tuntumassa on kaksikin autiotupaa.

Suotyyppejä ovat muun muassa ohutturpeiset kangas- ja isovarpurämeet, tupasvillarämeet sekä pienialaiset ruohokorvet. Kivennäismaiden kumpareiden metsätyypit vaihtelevat lehtomaisista kankaista kallio- ja louhikometsiin. Pääosin metsät ovat mäntyvaltaisia. Osa louhikoista on täysin puuttomia ja rakkamaisia. Suojellun alueen Isokallion laelta avautuu jylhä näkymä ympäröiville soille ja metsiin. Isokalliolla osa puustosta on jo huomattavan vanhaa.

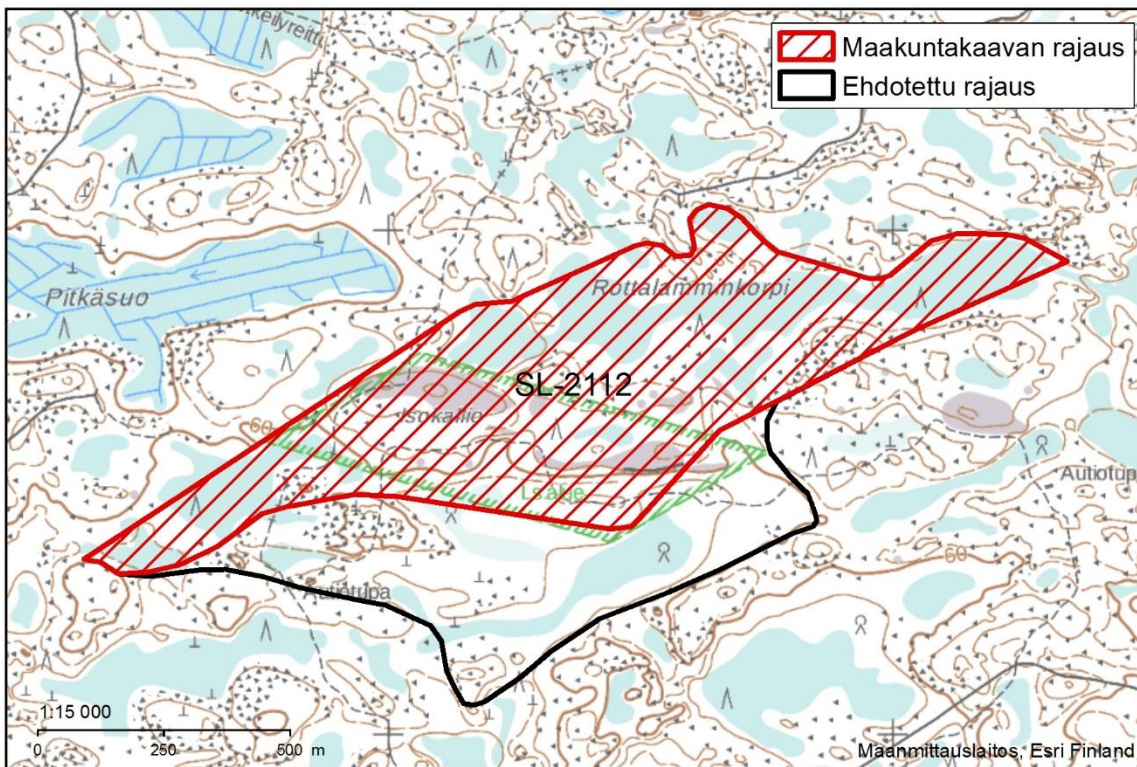
Kasvilajisto koostuu lähinnä kangasmetsien ja karujen soiden tyyppilajistosta. Pienialaisilta, rehevimmiltä paikoilta tapaa myös hieman vaateliaampaa lajistoa, kuten jousivihvilää, viitakastikkaa, luhtasaraa, maariankämmeä, virpapajua, tuhkapajua ja korpipaatsamaa.

Alueen luontotyypeistä kangasrämeet ja ruohokorvet ovat erittäin uhanlaisia (EN) luontotyyppejä. Isovarpu- ja tupasvillarämeet ovat vaarantuneita (VU).

Isokallio-Rottalaminkorven alue on edustava ja hyvin säilynyt osa lähialueen laajempaa piensoiden verkostoa. Soiden kytkeytyneisyys, luonnontilaisuuden kaltaisuus ja ojittamattomuus yhdessä virkistyskäyttöpotentiaalinsa kanssa puoltaa kohteen säilyttämistä kaavassa. Rajausta esitetään laajennettavaksi alueen eteläosan suojuotilla lähiympäristöineen (kartta 1).

Taulukko 1. Isokallio-Rottalamminkorpi – kohteen luokittelu

Kunta, kylä	Pääluokka	2	Rajaus
Uvila, Kullaa	alaluokat	1, 7, 1.1, 2.4	muutettu 2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy
SL-2112	muutostila	2	hakkuu 2
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste
uusi	itsestään	1	kasvitieteellinen 2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		matkailu/virkistys 9
ei	vakaa	=	luonnontilaisuus 10
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)
MK: 51 ha, Uusi: 77 ha	luonnonsuojelualue	1	1, 2, 4, 9, 28
Lisätiedot: ojitattomia piensoita kallioiden ja louhikkojen välisissä painanteissa. Useita uhanalaisia suoluontotyyppiä. Noin 30% luonnonsuojelualueena. SSTE-kohde.			

Kartta 1. Isokallio-Rottalamminkorpi -kohteen (SL-2112) rajaus

Kuva 2. Alueen karukkokangasta keloinen. Taustalla luonnontilainen isovarpuräme.

Kuvat 3 ja 4. Puuton louhikko ja isovarpuräme keloineen.

Kuva 5. Paikoin tuoret hakkuut ulottuvat aivan kaava-alueen rajalle.

Kuva 1. Sunniemen kohteen saniaislehtoa.

Sunniemen lehto sl-483

Kohde sijaitsee Sunniemen kylässä Ulvilan kuntakeskuksesta noin viisi kilometriä koilliseen. Sunniemen lehto on laajalti menettänyt luontoarvonsa. Alun perin lahoppuustoinen kuusikkoinen lähdelehtokorpi on hakattu ja osin ojitettukin jokin aika sitten. Kohteen eteläosa on käytännössä menettänyt luontoarvonsa, eikä niitä ole mahdollista palauttaa.

Lähteisyyttä on edelleen havaittavissa kohteen etelä- ja kaakkoiskulmalla, vaikka kohde on soittain ojitettu. Tihkupintaa on kohtalaisen laajalti, ja ojissa virtaa pohjavesi.

Vaatelialta lehtolajeja on edelleen jäljellä nuorehkon ja tiheän leppätaimikon katveessa. Kenttäkerroksessa kasvaa muun muassa lehtopalsami, lehtonokkonen, puna-ailakki, lehtotähtimö, soreahiirenporras, mukulaleinikki, isoalvejuuri, lehtokorte, lehtotesma, vuohenputki, korpikaisla, karhunputki, sudenmarja, lehtomatara ja kotkansiipi.

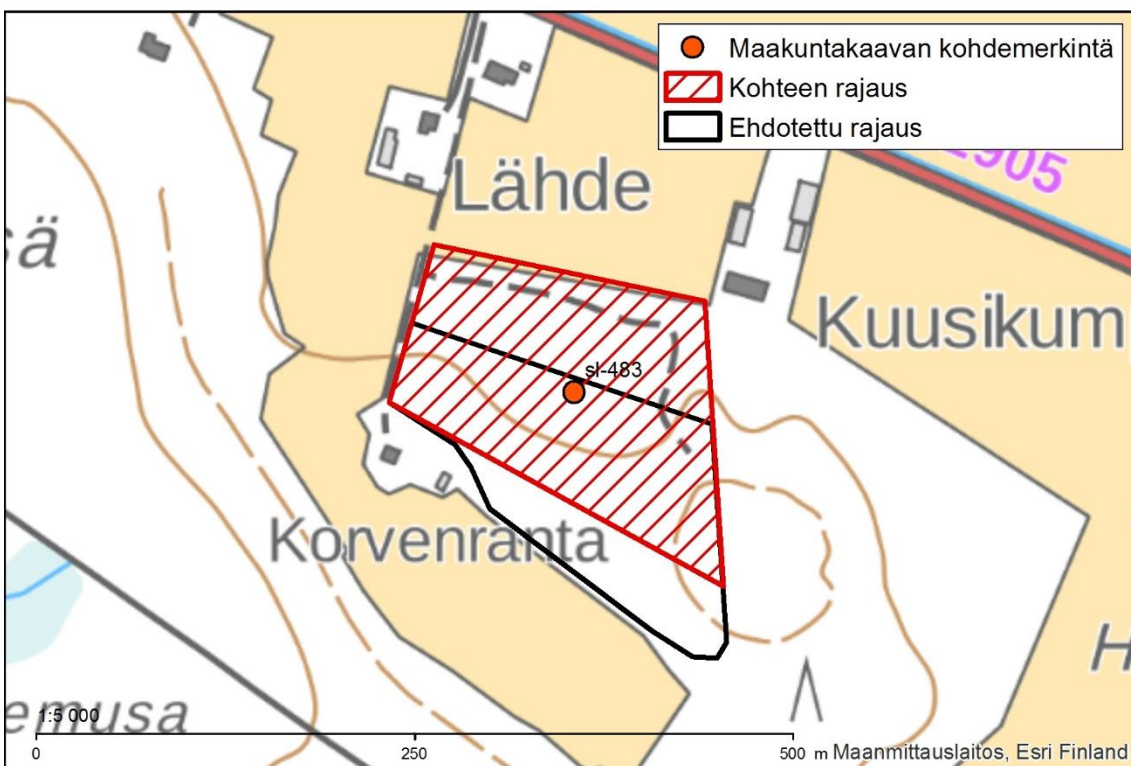
Kohteen etelärajalla on pienialainen ja kohtalaisen hyvin säilynyt kostea runsasravinteinen lehtokuvio. Kosteat runsasravinteiset lehdot ovat vaarantuneita (VU) ja lehtokorvet erittäin uhanlaisia (EN).

Rajaus ehdotetaan pienennettäväksi suurelta osin kohteen pohjoisosasta. Luonnonarvot on mahdollista palauttaa kohteen eteläosaan. Arvokas alue jatkuu hieman kohteen etelärajan ulkopuolelle, missä on vielä jäljellä edustava lehtokuusikko (kartta 1).

Taulukko 1. Sunniemen lehto -kohteen luokittelu.

Kunta, kylä	Pääloukka	1	Rajaus
Ulvila, Harjunpää	alaluokat	1.2	muutettu
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy
sl-483	pysyvästi muuttunut	3	ojitus, hakkuu
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste
SL-483	itsestään	1	kasvitieteellinen
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		
761	vakaa	=	
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)
MK:3 ha, uusi: 2 ha	maakuntakaava	12	1

Lisätiedot: viime aikoina voimakkaasti käsitelty lähteen lehtokorpi. Kohteella on säilynyt huomattava määrä lehtokasveja ja tihkupintaa.

Kartta 1. Sunniemen lehto -kohde (sl-483) ja uusi rajausehdotus.

Kuva 2. Kohteella on osittain säilynyt vielä muun muassa kotkansiipilehtoa ja lehtokorpea.

Kuva 3. Nuorehkon harmaalepikon alustan tihkupinnalla on monilajista lehtoa.

Kuva 4. Alueen pohjoisosan luontoarvot on menetetty.

Lähteet

- 1 Hakila, Raimo: Satakunnan luonnonsuojeluselvytys. Kuntakohtaiset luontokartoitusaineistot. Julkaisematon. Liittyy julkaisuun A:249. Satakuntaliitto 2000.
- 2 Vieno, Marja: Satakunnan soiden moninaiskäytön selvitys 2014.
- 3 Hyvärinen, E.; Juslén, A.; Kempainen, E.; Uddström, A.; Liukko, U-M: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019.
- 4 Kontula, T. & Raunio, A. (toim.): Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja. Osa 1: Tulokset ja arvioinnin perusteet.
- 5 Vilén, Risto; Vasko, Ville ja Nuotio, Kimmo: Satakunnan maakunnallisesti arvokkaat lintualueet 2006-2014. Porin Lintutieteellinen Yhdistys ry & Rauman Seudun Lintuharrastajat ry 2015. 303 s.
- 6 Kokemäenjoen rantaosayleiskaavan luontoselvitys. Biota 2003. - 19 s
- 7 Jutila, Heli; Pykälä, Juha; Lehtomaa, Leena: Satakunnan perinnemaisemat. Suomen ympäristökeskus 1996. (Alueelliset ympäristöjulkaisut 14.) - 198 s.
- 8 Suominen, J.: Satakunnan kasvit. — Norrlinia 26: 1–783. 2013
- 9 Rassi, Pertti; Hyvärinen, Esko; Juslén, Aino; Mannerkoski, Ilpo. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010.
- 10 Vilén, Risto: Kokemäen Sääksjärven linnustolaskenta 2007.
- 11 Vilén, R. (2014). Kokemäen Sääksjärven linnustolaskenta 2014. Raportti, 10 s. Suomen Ympäristökeskus 2014.
- 12 Valtakunnallisesti arvokkaat tuuli- ja rantakerrostumat. Suomen ympäristö 32/2011. Kohdekuvaukset
- 13 Kirkkala, Teija & Vilén, Risto: Kokemäenjoen keskiosan vesikasvillisuus selvitys, osa II: Säpilänniemen tutkimusalue 2014-2016 (julkaisematon)
- 14 Kokemäenjoen rantaosayleiskaava. Kokemäen kaupunki 15.3.2010.
- 15 Mossberg B & Stenberg L, Suuri Pohjolan kasvio, Tammi 2005.
- 16 Uotila, P. & Kippo-Edlund, P. 1985: Vesien suurkasvillisuus. Julkaisussa Tyysjärvi-Muuronen, K. (toim.). Vesiosap – Vedet ja Vesiluonto. ss. 61-90. Suomen Luonnonsuojelun Tuki, Helsinki.
- 17 Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T. & Uotila, P. (toim.) 1998: Retkeilykasvio, 4. uudistettu painos, 656 s. Luonnontieteellisen keskusmuseon kasvimuseo. Helsinki.
- 18 Uusi-Seppä, Niina (toim.): Satakunnan kulttuuriympäristöt eilen, tänään, huomenna. Satakunnan Museon julkaisuja 19 2012. 343 s.
- 19 Kimmo Nuotio; sähköpostiviesti 16.8.2019.
- 20 GTK. Turvetutkimusraportit.
- 21 Turo Hjerpe, Sari Väisänen ja Ilkka Sammalkorpi. Vesienhoito Kauvatsan reitillä –nykytila ja toimenpidesuosittelut. Suomen Ympäristökeskuksen raportteja 19/24.
- 22 Kauvatsanjokivarren, Lievijärven ja Kuoppalanjoen osayleiskaava, voimaantulo 8.7.2010. Kokemäen Kaupunki.
- 23 Kokemäen keskustaajaman osayleiskaavan luontoselvitys. FCG 2015.
- 24 Ulvilan keskustaajaman yleiskaava. Kaavaselostus. Ulvilan kaupunki 2005.
- 25 Leineperin osayleiskaava. Ulvilan kaupunki 2006.
- 26 Petteri Mäkelä, Hyötytuuli; sähköposti 22.8.2019
- 27 Nuotio, Kimmo & Sillanpää, Matti. Porin Tahkoluodon meritulipuiston lähisaarien pesimälinnusto ja levähtäjät 2018.
- 28 Soidensuojelun täydennysehdotus. Maastoraportit. Julkaisematon. Varsinais-Suomen ELY-keskus
- 29 BirdLife Tiira-havaintojärjestelmä. Porin lintutieteellisen yhdistyksen havaintotietokanta.
- 30 Ahlman, Santtu: Nakkilan taajamaosayleiskaavan luontoselvitys 2010. Ahlman konsultointi & suunnittelu 2010. - 32 s.
- 31 Ryösä, M. ja Reiniaho, T. 1994: Nakkilan luontoselvitys 1993. — Nakkilan kunta, Nakkilan Lions Club ja Satakunnan metsälautakunta.
- 32 Karhu, Kari; Lampolahti, Janne: Nakkilan Arantilankosken alueen luontoselvitys. Satakunnan luontotietokeskus 2000. (Raportti 1/2000) - 7 s.
- 33 Rannikko, L. Kokemäenjoen ja sen sivuhaarojen kalataloudelliset kunnostustarpeet. Kesäkuu 2006. Varsinais-Suomen TE-keskus.
- 34 Nakkilan taajamaosayleiskaava. Nakkilan kunta. 6.5.2013.
- 35 Muinaisjäännösrekisteri. www.kyppi.fi/to.aspx?id=112.79010016

- 36 Kirkkala, Teija: Pitkäjärven alueen luontoselvitys: Harjavalta, Kokemäki, Kullaa. Lounais-Suomen ympäristökeskus 1996. (Monistesarja 7/96.) - 26 s.
- 37 Ahlman, S. & Luoma, S. 2013: Isojen lintujen muuttoreitit Satakunnassa – havaintokatsaus. Turun Yliopisto, Merenkulkualan koulutus- ja tutkimuskeskus. 117 s.
- 38 Tero Toivanen, Timo Metsänen ja Teemu Lehtiniemi: Lintujen päämuuttoreitit Suomessa. BirdLife Suomi ry. 2014
- 39 Satakunnan vankila Köyliö, suppea luontoselvitys. Senaattikiinteistöt. Luontoselvitykset 2017
- 40 Esa Hankonen. Lähdeselvitysaineisto. S-posti 1.9.2019
- 41 Luonnonsuojeluasetuksen liite: luettelo uhanalaisista ja erityisesti suojeltavista lajeista. Ympäristöministeriö 2013.
- 42 Rintala, Veli-Matti: Satakunnan maakuntakaavassa osoitettujen arvokkaiden kallioalueiden (ge2) nykytilan inventointi -raportti. Satakuntaliitto 2013.
- 43 Kirkkala, Teija; Ikonen, Iiro: Kalataloudellisesti ja luonnonsuojelullisesti arvokkaat pienvedet Varsinais-Suomessa ja Etelä-Satakunnassa. Vesi- ja ympäristöhallitus 1994. (Monistesarja Nro 593.) - 109 s.
- 44 Kalinainen, Pertti; Hakila, Raimo: Satakunnan luonnonsuojeluselvytys 1984. Satakunnan seutukaavaliitto 1985. (Sarja A:145.) - 197 s.
- 45 BirdLife International (2019) Important Bird Areas factsheet: Oura and Enskeri archipelagos. Downloaded from <http://www.birdlife.org> on 11/09/2019.
- 46 Sami Luoma; sähköposti 11.9.2019
- 47 Mykrä, Sakari: Porin kaupungin alueen pienvesien inventointi 1990 / Limnell, Marko: Eräiden Porin kaupungin virkistys- ja suojelualueiden sudenkorennot 1989. Porin ympäristönsuojelulautakunta 1991. (Julkaisu 1/91.) - 48 s.
- 48 Mattila, Olli: Meri-Porin osayleiskaava-alueen luontoselvitys 1995. Porin kaupunginkanslian kaavoitusosasto 1996. (Porin kaupunkisuunnittelusarja C 46/1996.) - 40 s.
- 49 Jutila, Heli M.: Seed bank and emergent vascular flora of ballast areas in Reposaari, Finland. 1996. - Ann. Bot. Fenn. 33, s. 165 - 182.
- 50 Jutila, Heli M.: Seed banks of river delta meadows on the west coast of Finland. 2002. - Ann. Bot. Fenn. 39, s. 49 – 61.
- 51 Kimmo Nuotio; sähköpostiviesti 20.8.2019
- 52 Pasi Alanko; sähköpostiviesti 6.8.2019
- 53 Pomarkun-Siikaisten Isojärven tilan perusselvitys. Toim. Seppo Salonen. Pomarkun kunta 2002. - 89 s.
- 54 Jan Eerala; sähköposti 25.9.2019
- 55 Vilen, Risto; Porin Levon asemakaavan linnustonselvytys 2013. Genius Loci Luonto- ja kulttuuripalvelut.
- 56 Porin Yyterin lomakylän asemakaava-alueen linnusto- ja liito-oravaselvitys 2011. Ahlman konsultointi & suunnittelu
- 57 Heikurinen, J & Nieminen, M.; Merikarvian kalastusalueen hoito- ja käyttösuunnitelma 2013-2017.
- 58 Koivunen, S., Nukki, H., Salokangas, S. Satakunnan Vesistöt – Käyttö, ja kunnostustarpeet. Pyhäjärvi-instituutti 2006.
- 59 Pohjajoen inventointi vuonna 2013. Kala- ja vesimonisteita nro 115. Kala- ja vesitutkimus Oy. 2013
- 60 Mattila, Olli: Pohjoisen satamatien jatkeen rakentaminen: yleissuunnitelman laadintaan liittyvä luonto- ja maisemaselvitys. Porin kaupungin kaavoitusosasto 1995. - 18 s.
- 61 rky.fi
- 62 Rintala, Veli-Matti: Satakunnan maakuntakaavassa osoitettujen arvokkaiden kallioalueiden (ge2) nykytilan inventointi -raportti. 27 s. + kohdekuvaukset. Satakuntaliitto 2013.
- 63 Sami Luoma; sähköposti 29.9.2019
- 64 Hertta-tietojärjestelmä; eliölajit. Suomen ympäristökeskus (SYKE).
- 65 Suomen lajitietokeskus. Laji.fi. Luonnontieteellinen keskusmuseo, Luomus.
- 66 Ala-Risku, Terhi; Rantayleiskaavan luontoselvitys, Jämijärvi. Pohjanmaan luontotieto 2016.
- 67 Jutila, Heli; Pykälä, Juha; Lehtomaa, Leena: Satakunnan perinnemaisemat. Suomen ympäristökeskus 1996. (Alueelliset ympäristöjulkaisut 14.) - 198 s.
- 68 Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.), Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt, s. 31–34. Suomen ympäristö 1/2017
- 69 Härjämäki, Kimmo & al.: Maa- ja metsätalousalueiden monimuotoisuus ja kosteikot, Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskuksen julkaisu, 2011.
- 70 Esa Hankonen; sähköposti 29.5.2019

- 71 Kaunissaaren maastokäyntim�istio 15.08.2016.Ikonen, liro.
- 72 Itämies, Juhani: Raportti kiurunkannuksen (*Corydalis solida*) ja pikkuapollon (*Parnassius mnemosyne*) kartoituksesta Rauman ja Eurajoen alueella kesällä 2013. Varsinais-Suomen ELY-keskus 2013.
- 73 Kaunissaaren hoitoa koskeva aloite Eurajoen kunnalle 8.8.2019. Suomen luonnonsuojeluliiton Satakunnan piiri ry 7 s.
- 74 Anu Saarinen ja Ossi Siivonen: Kaunissaaren putkilokasvillisuus selvitys 2005. Opinnäytetyö.
- 75 Kimmo Nuotio; sähköposti 8.9.2019
- 76 Ville Vasko; sähköposti 8.8.2019
- 77 Raimo Sundelin; sähköposti 2.9.2019
- 78 Kalle Haapala; sähköposti 4.9.2019
- 79 Esa Hankonen; sähköposti 17.6.2019
- 80 Rauman Unajan ja Voiluoto–Anttilan osayleiskaavojen luontoselvitys 2012. Rauman kaupunki. Ahlman konsultointi & suunnittelu
- 81 Tuovinen, Teemu: Karvianjoen pohjoisosan taimenpuroinventoinnit. Raportteja 83/2014. Varsinais-Suomen ELY-keskus. 140 s.
- 82 Euran Väsönsuon nummirahkasammal selvitys 2016. Tmi Esa Hankonen 2016. 10 s.
- 83 Esa Hankonen; sähköposti 17.10.2019
- 84 Rautiainen, Pirjo: Karvia: osayleiskaava-alueen luontoselvitys 2005. 2005. - 13 s
- 85 Ala-Risku, Terhi: Karvianjoen eteläosan seutukaavan suojelurajauksen ja liito-oravareviirin tarkistus 2010. Tmi-Pohjanmaan Luontotieto
- 86 Esa Hankonen; sähköposti 1.9.2019
- 87 Luonnontieteellisen keskusmuseon kasviatlas: <http://koivu.luomus.fi/kasviatlas/>
- 88 Sari Koivunen, Heli Nukki, Susanna Salokangas: Satakunnan vesistöt Käyttö ja kunnostustarpeet Pyhäjärvi-instituutin julkaisuja Sarja B nro 12. Eura 2006.
- 89 Juutinen, Riikka (toim.). Lähteikköjen ennallistamistarve - hyönteislajiston tarkastelu ja koko hankkeen yhteenveto. Metsähallitus, Vantaa, 2010. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja A 193. 133 s.
- 90 Britschgi, Ritva, Rintala, Jari, Puharinen, Suvi-Tuuli. Pohjavesialueet – opas määrittämiseen, luokitukseen ja suojelusuunnitelmien laadintaan. Ympäristöhallinnon ohjeita 3/2018
- 91 Hankonen Esa 2018: Satakunnan pohjavesialueiden E-luokka -luontotyyppiselvityksen 2018 väliraportti
- 92 Esa Hankonen; sähköposti 23.9.2019
- 93 Hankonen Esa 2019: Satakunnan pohjavesialueiden E-luokka -luontotyyppiselvityksen 2019 kohdekuvaukset (julkaisematon).
- 94 Salmi, Pasi; Karén, Virpi: Pukanluoman Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. (Varsinais-Suomen ELY-keskus, 2014-06)
- 95 Esa Hankonen; sähköposti 2.11.2019
- 96 Esa Hankonen. Uhanalaisten kasvien selvityksiä Satakunnassa ja Varsinais-Suomessa 2016.
- 97 Sini Solala; sähköposti 11.11.2019

